

Előfizetési árak:

Egész évre . . .	10	frt — kr.
Félévre . . .	5	„ — „
Negyedévre . . .	2	„ 50 „
Egy óra . . .	—	„ 85 „
Egyes szám ára	4	kr.

Kiadóhivatal:

PECSETT. Mária-u. 1. sz.
kir. itélőtábla épületével
szemben,
nová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PECSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
nová a lap szellemi részé-
reillető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Obstrukció.

Pécs, 1897. június 8.

A bünvádi perrendtartásról szóló alapvető nagy törvényt a maga 592 §-ával tavaly általánosságban és részleteiben rövidebb idő alatt letárgyalta és elfogadta a képviselőház, mint a mennyi időbe már eddig is belekerült az annak életbeléptetéséről szóló javaslatnak az általános tárgyalása, pedig a vitának eddig távolról sem volt obstrukciós színe, hisz a szónokok pártok szerint váltakoztak a javaslat mellett és ellene s a vita oly magas színvonalon mozgott, hogy azt agyonbeszélésnek komolyan még a leghallgatagabb mameluk sem mondhatja.

Az obstrukció, melyet az ellenzék elhatározott, csak ezután fogja kezdetét venni; hogy mikor, azt még nem is lehet megmondani, mert a vita még jó ideig tartalmasnak és változatosnak ígérkezik, a tárgy még koránt sincsen kimerítve és a kérdés érdeme körül még mindig újabb és újabb eszmék állnak csatasorba. Már pedig mindaddig, míg a szónokok szorosán a tárgynál maradva új dolgokat mondani s a kérdést más és más oldalról megvilágítani tudják, addig obstrukcióról szó sem lehet, addig a képviselők csak szorosán vett rendes parlamenti kötelességüket teljesítik, az obstrukciónak nevezett rendkívüli parlamenti csatározás csak akkor kez-

dődik, a mikor a szónokok csak azért beszélnek, hogy az idő teljék, hogy a többség számbeli ereje ne érvényesülhessen.

Kétségtelen, hogy a kisebbségnek ilyen hadjárata beteg parlamentarizmusról tanuskodik s azért az ellenzéknek kétszer is meg kell gondolnia, míg ezt a háborút a többségnek megizeni. Sietnek is a kormányparti újságok ezt a körülményt felhasználni, hogy az ellenzék bevádolják a nemzet előtt; beszélnek a kisebbség terrorizmusról, mely fenekestől felforgatja a parlamentarizmus alapelvét s megakadályozni törekszik, hogy a nemzetnek a parlamenti többség által kifejezésre jutott akarata törvényesen érvényesülhessen.

Nos hát erre csak az a válaszunk lehet, hogy az ellenzék mindezt igenis jól meggondolta s arra a meggyőződésre jutott, hogy a kisebbség obstrukciója a többség ellen soha még jogosultabb nem volt, mint a mostani magyar képviselőházban a 16-ik §. elleni végsőig menő küzdelem.

Azok az urak, akik most annyira hánytorgatják a parlamentarizmus amaz alapelvét, hogy a többség akaratának feltétlenül érvényesülnie kell, ugyan mért nem jártak elől jó példával a választásoknál, hogy ott is érvényesülhetett volna a nemzet igazi többségének akarata; mért állták utját ott a többség akaratának erő-

szakkal, jogfosztással, mért hamisították meg a többséget judáspénzen?

Hogyan merészi a képviselőház mostani többsége azt állítani magáról, hogy az ő megbízatása a nemzet szabad elhatározásának az eredménye, mikor a népnek nem is egy huszadrésze bír választói jogosultsággal s a választóknak ismét alig egy huszadrésze volt abban a helyzetben, hogy választói jogosultságát benső meggyőződése szerint szabadon gyakorolhassa.

A parlamenti többségnek csak akkor van joga az őt megillető döntő hatalomra hivatkozni s annak megtámadását a nemzet ellen irányuló merényletnek bélyegezni, ha ő maga törvényes szülöttje a nemzet többségének; hogy pedig a lloydbeli klub ilyen törvényes szülött volna, azt ugyan nem fogja állithatni széles ez országban elfogulatlan ember.

Ez teszi jogosulttá első sorban az ellenzék obstrukcióját, mert a mikor az ellenzék a kormány többségét nem engedi érvényesülni, csak ugyanazzal a pénzzel fizet, a melyet a kormány bocsátott forgalomba, a mikor a választásnál nem engedte érvényesülni a nemzet többségének akaratát.

De emellett a formai jogosultság mellett meg van az obstrukció tárgyi jogosultsága is, mert olyan ügy érdekében jut alkalmazásba, amelyet a nemzet többsége

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Patentirozott magánbecsület.

(Képek a közel jövőből.)

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

I.

Feiglstock Izó közbecsülésben álló nagy kereskedő volt, becsületes uton összekuporgatott vagyokája már olyan tekintélyesre növekedett, hogy közel állt a magyar nemeseknek „a kereskedelem terén szerzett érdemei” fejében való einyeréséhez, a mikor véletlenül szörnyű bajba talált keveredni.

Egy elcsapott segédje elárulta Mandelblüh Áron kiskereskedőnek, ki a Feiglstock-féle üzlet rendes vevője volt, hogyan szoktak ebben az en gross üzletben manipulálni, hogy a rendes polgári haszon fölül is maradjon egy kis nyereség. Üzletzárás után a régebbi segédek, kikben a főnök jobban megbizott, revideálás, leltározás, áru rendezés s többféle cím alatt az üzletben szoktak maradni s zárt ajtók mögött alapos átalakításnak vették alá az ujon érkezett árukat. Óvatosan kibontogatták a gyári jeggyel ellátott detail csomagokat, az áruk egy részét kivették s helyüket hamisítványokkal pótolva is-

mét leragasztották a tartályokat, az eredeti csomagok megdézsmálásából nyert árumennyiséget aztán elcsomagolták a készletben tartott utánczott gyári tartályokba s így csináltak két gyári ládából hármat. A Keglevich féle cognac címkéit leáztatták s tettek helyükbe valódi francia vignettákat, az egy csillagost feljavították két csillagosra, a két csillagost három csillagosra stb.

Mandelblüh, a ki csak nemrég tett nagyobb bevásárlást Feiglstocknál s néhány csomag felbontása után csakugyan meggyőződött a hamisításról, természetesen roppant dühbe jött a csalás miatt. Hiszen ha már Feiglstock meg is hamisította az eredeti csomagok tartalmát, vagy manipulált a vignettákkal, akkor legalább adta volna neki olcsóbban a portékat, hiszen ő reá is ráfért volna valamicskével nagyobb haszon. Bizony csunya dolog a grossista Feiglstocktól, hogy a manipulációból eredő egész nyereséget ő akarja zsebre venni, mikor az ő óriási forgalma mellett még mindig elég tekintélyes haszna maradna akkor is, ha a szegény detaillistának nem számítaná fel egészben az eredeti portéka árát.

Meg is mondta ezt Mandelblüh Feiglstocknak, a mikor vagy a portéka visszavételét, vagy árelengedést követelt tőle, de a büszke Feiglstock azt mondta erre, hogy ő eredeti gyári csomagokban adta el az árukat, ha azok tartalma meg van hamisítva, fordul-

jon azok ellen, akik csomagolták s a csomagokat lezárták, s amikor Mandelblüh nem akart tágitani, egyszerűen kidobatta a komtoárból.

Mandelblüh rohant erre a törvényszékhez s feljelentette Feiglstockot csalásért, de ezzel nem elégedett meg; felmerült lelkében a gondolat, hogy hány szegény detaillistát csalt meg már ez a Feiglstock, s mennyit fog még megcsalni, ha manipulációi hamarosan köztudomásra nem jutnak. Már a nagy publikum érdekében is nyilvánosságra kell tehát hozni a bűnös üzletet s óvatosságra inteni az áldozatokat.

Magához vette tehát a klasszikus tanu, a volt segédet s felkereste a helyi újság szerkesztőjét, kinek a törvényszékhez beadott feljelentés másolatát átadván, kérte annak közzétételét, hisz a nagy közönség érdeke, hogy ilyen szédelgésről végre valahára lehulljon a lepel. A tanu közvetlen tapasztalásból igazolta, hogy mindaz, a mi a feljelentésben foglaltatik, az utolsó betűig igaz, sőt megnevezett több volt segédet, akik azt szintén igazolhatják.

Másnap következő újdonság jelent meg az újságban:

„A meggazdagodás titka. A kik még 10 évvel ezelőtt ismerték Feiglstock Izidor (most Izó) csillag-utcai kis boltját, nem ritkán intézték magukhoz azt a kérdést, mikor a főtéren pompázó mostani nagy üzlet fényes

pártkülönbség nélkül helyesel. A kormánypárti választók igen nagy kontingense azokból a könnyehívó lelkekből kerül ki, akik a szabadelvűségért lelkesedve a kormánypart hamis cégére által tereltettek abba a táborba, de akik a most tárgyalt 16-ik §. reakcionárius célzatát felismerve, azt határozottan kárhoztatják.

A dolgok mélyére ható szemlélő előtt hasztalan hivatkozik a kormány intenciói tisztaságára, a silány ürügyek fogyatékos leple alól nagyon feltűnően kandikál ki a hatalmi prepotencia terjeszkedési vágya. Mert bizony csak silány ürügy, hogy a magánbecsület eddig annyira ki volt szolgáltatva az esküdtisztekek önkényének, hogy a nagyközönség felháborodott rajta; nem kevésbé silány ürügy, hogy a magánbecsületsejtési ügyek tulterhelnék az esküdt-bíróságokat. Legfényesebb cáfolata ennek az igazságügyminiszterium által az 1892—1894. évekről kibocsátott statisztika, amely szerint Magyarország összes sajtóbíróságainál 1892. évben tárgyalatott 43 sajtóper, melyek közül 25-ben hozatott marasztaló ítélet s csak 18 esetben történt felmentés. 1893-ban tárgyalatott 52 sajtóper 29 marasztaló és 23 felmentő ítélettel; 1894-ben hozatott összesen 76 esküdtiszteki ítélet, még pedig 44 marasztaló és 32 felmentő.

Hol van itt csak nyoma is az alaptalan és könnyelmű felmentések olyan tömegének, amely közfelháborodásra szolgálhatott volna okul; és hogyan lehet ilyen minimális ügyforgalom mellett tulterhelésről még csak beszélni is!

De legjobban megcáfolja a kormány ürügyeit az a körülmény, hogy a magánbecsületnek az esküdtisztekek előtt szenvedett óriási sérelmeiről még tavaly nem tudott semmit a kormány, hisz a bűnvádi perrendtartásról tavaly megalkotott törvénybe még azt vette bele, hogy „nyomatvány utján elkövetett büntett vagy véttség tekintetében a főtárgyalás mindig

kirakatai előtt elhaladtak, vajjon honnét ez a nagy változás; a főnyereményt ütötte-e meg Feiglstock, amerikai nagybácsitól örökölt, vagy talán kincset talált? A törvényszékhez tegnap beadott feljelentés kezünkbe adja ennek a titoknak a kulcsát: Feiglstock egyszerűen megkorrigálta a zárt állapotban eladásra kerülő gyári csomagok tartalmát, részben pedig silány árukat új vignettázás által feljavított. Igaz, hogy ez ügy még bírói vizsgálat tárgyát képezi, de a fentjelzett szédelgés valódiságára (az egyetlen, a mi valódi a Feiglstock-féle üzletben) olyan kézzelfogható bizonyítékaink vannak, hogy a közönség érdeke iránt tartozó kötelességet vélünk teljesíteni, a mikor mindenkit figyelmeztetünk, hogy ne vigyen ki senki zárt csomagot a Feiglstock üzletből, ha még annyi gyári védjeggyel van is lezárva, mielőtt ott fel nem bontotta s tartalmát meg nem vizsgálta.“

Képzeltetni mekkorát ugrott Feiglstock, mikor ezt az ujsághírt elolvasta: ijedtében még a tintapeacesétes iroda kabátját is elfelejtette felcserélni a kimenő gérokkjával, úgy rohant ügyvédjéhez.

— Végem van, megöltek! — e szavakkal rogyott le a székre, melyet az ügyvéd előzékenyen tolt a sziros kliens elé.

— Mi baj az istenért? Beültött a krach, vagy megszökött a pénztárosa?

— Es mind csak semmi lenne, ehhez képest; itt van, olvassa — s ezzel az orra

esküdtb.rosag előtt tartandó“, s ime most, hogy attól a törvénytől egy páratlanul erőszakos választás választ el bennünket, a melyen a kormány egy mindenre kész szolgálai többséget toborzott össze magának, most már elérkezettnek látja az időt arra, hogy az első csapást rámerje a sajtósabadságnak a hatalmi korrupció utjában álló fájára.

Az a kisebbségi obstrukció, amely ennek a merényletnek akarja utját állni, csak a közvélemény helyeslésével találkozhatik, — s ez ad neki súlyt és erőt a kitartásra, biztató reményt a sikerre.

* Az adókezelés ellenőrzése.

Simonffay Jánosnak régi óhaja ment ma teljesedésbe, midőn a pénzügyigazgató a közgazgatási bizottság mai ülésében kijelentette, hogy közgeit kiküldi a körjegyzőségekbe, hogy megveszerte megvizsgálják az adókezelést; mire nézve közgeit a következő utasítással látta el: „A pénzügyminiszterium folyó évi április hó 21-én 29599 szám alatt kelt rendelettel a körjegyzőségek és községek állami és községi, úgy megyei adóügykezelésnek az 1897. évi XXVIII. t. c. 11. §-ának életbe léptetése iránt 1893. évi 1990 szám alatt kiadott utasítás értelmében fogantositandó újabb helyszini vizsgálatát meghagyta, miért is kiküldöm önt a . . . adóhivatali járás összes jegyzőségeibe azon utasítással, hogy tüzetesen vizsgálja meg és szerezzen alapos meggyőződést arról, vajjon az adókönyvek és egyéb nyilvántartási jegyzékek rendesen vezetettek-e és adatai egyeznek-e az adó kiskönyvekbe bevezetett adótételekkel?

Különösen pedig arra is fordítson gondot, hogy az adók és hadmentességi díjak minden korazok neveire iratnak-e elő, kik ezen tartozásokat fizetni kötelesek.

Mint hogy pedig azt tapasztaltam, hogy a legtöbb panasz onnan ered, hogy a földadó számos esetben nincs helyesen előírva, ennél fogva különösen figyelmeztetem önt, hogy adózó felek berendelésével győződjék meg arról, vajjon a kataszteri birtokívekben előírt parcellák adózó tulajdonát képezik-e vagy sem; az esetben pedig, ha észlelné, hogy a földadó nyilvántartás hiányos, úgy nyomban

alá tartotta az ügyvédnek a veszedelmes ujságot.

Az ügyvéd figyelemmel átolvasta a közleményt s aztán teljes lélek-nyugalommal szólt oda a megtört Feiglstocknak:

— Hát ez az egész?

Feiglstock nagy szemeket meresztett az ügyvédre, azt hitte, hogy nem jól hallott.

— Hogyan? hát még több is kell? Hiszen a publikum előtt tönkretettek, most már becsukhatom a boltot.

— Á paparlápá! Hát még mit nem! Bátoróság, szedje össze magát s feleljen kérdéseimre, de az igazat mondja, mert az orvosnak és az ügyvédnek az igazat kell tudnia, hogy gyógyithasson. — Mondja hát Feiglstock, igaz az, amit itt az ujságban irnak és a mivel Mandlbüh vádolja?

— Igaznak igaz — nyögte akadozva Feiglstock — de hát meg teszi ezt más is; az embernek csak kell nézni ezekben a nehéz időkben, hogy megélhessen.

— Hagyjuk ezt, ez most nem tartozik ide. Csak azt akartam tudni, hogy nem-e merő rágalom az egész, mert ha nem lenne igaz a dolog, akkor egyszerűen egy ellennyilatkozatot tétetnénk az ujságba, a melyben aljas rágalomnak nyilvánítanánk az egész közleményt s utalnánk a teljesítendő bírói vizsgálatra, a mely önt napnái fényesebben fogja rehabilitálni.

— De hát sajnos, erre nincs kilátás.

állapítsa meg, ki követte el a mulasztást, de egyuttal intézkedjék, hogy a mulasztás azonnal pótoltaassék és a hiba kiigazittassék.

Mint hogy továbbá még azt is észleltem, hogy a községekben egyeseknél a hátralék azért szaporodott fel, mert a földadó nem volt helyesen előírva, ennél fogva kötelességévé teszem, hogy a nagyobb adóhátralékosok közül (50 frt tartozáson felül) néhányat lehetőség szerint s figyelemmel az időkimézésre idézzen meg és győződjék meg, vajjon az adó helyesen van-e terhére előírva, egyuttal pedig ezen feleket polgári kötelességük pontos teljesítésére figyelmeztesse.

Különösen kémpróbák által győződjék meg arról is, hogy az elemi kár, vagy bevehetelenség címén törölt adótételek helyesen vannak-e az adókönyvbe bevezetve és nem fordulnak-e elő visszaélések?

Ezen vizsgálatához szükséges törlési jegyzéket az irattárból vegye ki és a helyszinén tartson kémpróbákat.

Terjessze ki figyelmét arra is, vajjon a késedelmi kamatok pontosan számoltatnak-e fel, és hogy az adóbehajtás egyes fokozatai a törvény értelmében helyesen és személyválogatás nélkül lesznek-e fogantositva, és hogy a zálogolás a törvényben előírt kellekek betartása mellett lesz-e keresztül vezetve és az árverés kitűzve és megtartva?

Magától értetik, hogyha vétkes mulasztás esete fenforogna, kötelessége leendő hozzám indokolt jelentést tenni.

Figyelmeztetem továbbá még arra, hogy győződjék meg, vajjon a körjegyző és községi előjáróság személyes adó, vagy egyéb kincstári tartozásait pontosan fizeti-e; az esetben pedig, ha hátralékot találna, úgy annak behajtása iránt nyomban intézkedjék, miután e részben már a múlt évben is történtek intézkedések, ezek eredményét szigorúan bírálja el. A község, mint erkölcsi testület terhelő összes kincstári tartozások befizetésére az előjáróságot szorítsa.

Végre a pénzügyminiszterium 1894. évi december hó 20-án 1990 szám alatt kelt rendelete értelmében megbízom önt, hogy a községi pénztárakat a maga összeségében véletlen rovancsolja meg és győződjék meg arról, vajjon a kiadási tételek nyugtákkal vannak-e igazolva, a bevételek szabályosan elkönyvelve és bevételezve és vajjon a községi és megyei adók az engedélyezett kulcs szerint helyesen

— Akkor önnek ki kell egyeznie Mandlbühvel s visszavonatni a feljelentést.

— Sokba fog kerülni, de szívesen megtenném, ha ez az ujság fel nem piszkálta volna a dolgot. De hát így hiába egyezkedem Mandlbühvel, a publikum az ujsághoz fogja magát tartani.

— Az ujságit be fogjuk perelni és elítéltetni rágalmazásért.

— De a mikor igazat mondott, akkor csak nem fogják elítélni s én csak még jobban leszek blamirozva.

— Azt csak hagyja rám; én jobban ismerem a törvényt s hála istennek van egy új törvényünk, a melynek 16-ik §-a úgy oda köti a bírót a holt betűhöz, hogy az ujját sem mozdíthatja az eleven igazság megmentésére.

* * *

A törvényszék tárgyaló terme zsufolásig telve van közönséggel, a melynek sorai közt a város előkelő kereskedővilágának képviselői feltűnő nagy számmal foglalnak helyet. Most kezdi tárgyalni a törvényszék Feiglstock Izsónak Ollósy Béla szerkesztő ellen sajtó utján elkövetett rágalmazás miatt folyamatba tett bűnyűjét.

A törvényszék elnöke a „meggázdagodás titka“ című inkriminált ujságcikk felolvasása után imígyen fogja vallatóra a vádlottat:

vannak-e kivétel, a főkönyvek rendszeresen vezetnek-e és hogy a felek kis könyvei a főkönyvben foglaltakkal mindenben egyeznek-e, végre, hogy az egyes tartozások elkülönítve és részletezve vannak-e a felek kis könyveibe előjegyezve?

A vizsgálat a jegyzőség székhelyén tartandó meg a községi előjárók jelenlétében és erről az érdekelt adózók jó eleve a legkiterjedtebb módon értesítendő; a megjelent adózók panaszait vizsgálja meg és panaszos félnek a szükséges felvilágosítást adja meg; ha pedig a panaszt alaposnak találja, úgy azonnal vegyen fel jegyzőkönyvet és addig, míg e panasz el nem intéztetik, a kivetett adó behajtását egyúttal függeszesse fel.

Minthogy pedig végre a pénzügyminiszterium ezen vizsgálatok mikénti keresztül vezetése iránt a csatolt utasítást adta ki, ennélfogva szigorú kötelességévé teszem, hogy ezen utasítás értelmében járjon el és ejtse meg a vizsgálatot.

A vizsgálat eredményét minden jegyzőségnek levő ellenőrzési könyvbe vezesse be az egyes rovatok szerint, valamint hozzám jelentést tartozik tenni, mely jelentés alkalmas legyen az ügyosztályban az ellenőrzésről vezetett nyilvántartás kitöltésére. Ezen jelentés a vizsgálat befejeztével ide nyomban be-terjesztendő; megjegyezvén, hogy a szükséghez képest működését a helyszínén felülvizsgálni fogom és személyesen fogok meggyőződni arról, hogy jelen rendeletem miként lett foganatosítva.

A külszolgálat csak az általam előlege sen jóváhagyott utiterv alapján kezdhető meg és lehetőleg egy huzamban befejezendő.

A főszolgabírákkal pedig a vizsgálat ideje közlendő.

A panaszok felvételére szükséges nyomtatványt és fentjelzett utasítás egy példányát ide melléklek, azon értesítéssel, hogy felmerülő utiköltségek fedezésére az utazás előtt megfelelő uti előleget fogok engedélyezni.

Természetesen, a pénzügyigazgatónak ez a rendelkezése egyhangú helyesléssel találkozott a bizottság tagjai részéről, minek következtében a megye összes községeibe már a napokban ellátogatnak a pénzügyigazgatóság kiküldöttei.

H i r e k.

Pécs, 1897. június hó 8.

Csokoládé-zsuron.

Ugy néha napján, a gyengébb nem ifjabb nemzedéke is részt szokott venni egy csokoládé-zsuron, amidőn két részre oszlanak. Egyik szobában a fiatalok helyeskednek el, a mellékszobában, melynek ajtaja természetesen nyitva marad, az öregebb nénikék foglalnak helyet.

Míg a csokoládé elkészül, a hölgyek nekiülnek kártyázni; és pedig vagy dominóznak — kártyával, vagy rámsliznak. És nem egyszer történik meg, hogy egyik másik — ha pech-es napja van — jelentékeny veszteséggel távozik.

Egy ilyen csokoládé-zsurnak voltam legutóbb észrevétlen fültanuja és azt hiszem, nem nagyot vétek a diszkrétó ellen, ha az ott hallottakat az alábbiakban leírom.

Az első szobában négy bájos leány ül együtt, dominózva. Ezeket jelöljük meg szám szerint 1., 2., 3. és 4.-sel. A legutóbbi műkevelői előadás foglalkoztatja őket.

— Nemde hercig volt a Böhm Emil — kérdi Nro 1.

— Nagyon! — Csak kár, hogy olyan gyenge a hangja! — folytatja Nro 2. — Inkább szobába való a hangja, mint szinpadra.

— Annál hatalmasabb volt Taky Gyula baritonja! — vélekedik Nro 3.

— Csakhogy annak nem tetszett a játéka. — Adja be véleményét Nro 4. — De mit szólnak a kis Kindl lányhoz? Ugy mozgott azon a szinpadon, mintha csak ott született volna.

— Az igaz — folytatja Nro 1. — De a hangja messze elmaradt Schlauch Annáé mögött.

— Hát még a Haksch Lajos — mondja Nro 2. — a legnagyobb szerepet vállalta el, holott rendező is volt. Ő volt a lelke az egész előadásnak.

— És mégis — vág közbe Nro 3. — nem egyhamar találtak volna olyan Gáspár apót, mint a minő Haksch Lajos volt.

— De a bírót is jól kiszemelték — állítja Nro 4. — Selényiből jó bíró lenne. No de ez hivatása is.

— Igaz! — kiáltja mind a három torkaszakadtából.

A szobaleány jelenti, hogy a csokoládé készen van. A leányok elhallgatnak, de a csokoládé közben megszólalnak az öreg nénikék, amikor a leányok is beállanak hallgató közönségnek.

Nevezzük el a nénikéket, kik közül a legfiatalabb is háromszoros nagymama A., B., C. és D.-nek.

— Hallották e már kérem — kérdi A. — hogy K. fiatalember legujabban az én unokámnak csapja a szelet, ugy-e szép egy pár lenne belőlük?

— K. fiatalember? — folytatja B. — hisz ez rokonságban van a vóm komájával és igen gazdag családból való. — Csakhogy még nagyon fiatal!

— No ez ugyan még nem volna nagy baj — vág közbe C. — de kiállhatatlan a folytonos virginizása miatt. A multkor is vagy fél óráig nem kaptam levegőt, amint, véletlenül ugyan, egy sűrű virginia-füstfelhőt éppen az arcomba fújt.

— Én pedig azt mondom — erősíti D. — hogy sokkal egészségesebb a virginia, mint a cigaretta. Mert eltekintve attól, hogy a legjobb dohányból készítik fiatalemberünk — különösen a hó elején — a cigarettákat, a papir mégis tiszta mérge. Azért én ki nem állhatom R. fiatalembert, aki mindig M. kisasszonnyal sétál, mert az meg folyton cigarettázik.

— M. kisasszonnyal! — kiáltott fel A. — No azt csak nem engedném meg, hogy az én fiam egy olyan leányt elvegyen. Igaz, hogy szép a leány, de nincs egy csepp izlése sem. A kalapjain mindig olyan hatalmas nagy rózsák és szalagok vannak, hogy távolról úgy néz ki, mint egy ijesztő. A ruhája meg csak úgy lóg rajta. Különös valami, hogy nem lehet a testére illő ruhát szabni. Panaszkodnak is rá a női szabók.

— De meg a lányomat se adnám olyan fiatalembernek, mint X. — mondja nyomatékkal B. — A multkor nálunk tett látogatást és egy fél cigarettát dobott el az ajtó előtt, mielőtt belépett. Ezt a fél cigarettát a publi felvette és olyan rosszul lett, hogy még harmadnap is fájt a feje.

— Azért legjobb az a fiatalember, aki nem is szivarozik, nem is cigarettázik —

— Ön írta az imént felolvasott közleményt?

— Igen — válaszolja bátran a szerkesztő.

— Miféle oka volt annak megírására?

— Mint újságírónak kötelességem a napieeményeket regisztrálni, a Feiglstok elleni bünteljelentés pedig „esemény“ volt. Aztán a közönség érdekében is volt az óvatosságra való figyelmeztetés.

— Az a bünteljelentés vissza lett vonva, Feiglstok ellen az eljárás beszüntetve, önnek tehát nem volt joga róla olyan dolgokat írni, a melyek rá nézve meggyalázók.

— De mikor igazak!

— Megtiltom önnek itt így beszélni; a sértő állítás valóságát bizonyítani tiltja a törvény, tehát tartózkodjék annak ismétlésétől.

Ekkor felemelkedett a panaszos Feiglstok ügyvédje s előadta, hogy védenca anynyira tisztának érzi magát az ellene szórt aljas rágalmakban foglalt üzemektől, hogy ő mint sértett a saját reputációjának minél fényesebb rehabilitálása céljából megengedi a vádlottnak a bizonyítást; ám bizonyítsa be állításait, ha tudja!

A tetszés halk moraja zugott végig a hallgatóság sorain, de a szegény Feiglstok ijedtében majd lefordult székéről s dühös pillantásokat vetett ügyvédje felé. Megvillant agyában, hogy mi lesz akkor, ha ez a szerkesztő azt találja mondani:

„Hozassanak a panaszos boltjából gyárilag csomagolt többféle árukat s bontsák fel itt a bíróság színe előtt!“ Milyen blamázs lesz az, ha majd a sok hamis portéka itt a bíróság előtt kerül napvilágra?

Feiglstok már éppen ki akarta jelenteni, hogy ő bizony semmiféle bizonyítást nem enged meg, mikor az elnök így szólt az ügyvéd előterjesztésére:

— Az ügyvéd urat figyelmeztetem a büntető törvény 264. §-ának 2 ik pontjára, a mely az állítás valóságának bizonyítását kizárja ebben az esetben még a sértett fél kívánata ellenére is; mert a vád tárgyát képező állítás a jelen esetben csalásra és védjegyhamisításra, tehát olyan cselekményekre vonatkozik, a melyek csak a sértett fél indítványára vonhatók büntető eljárás alá, az erre jogosított pedig feljelentését visszavonta és más jogosított fél feljelentést Feiglstok ellen nem tett. Nem engedhetem meg tehát a bizonyítást még a panaszos kívánatára sem, mert a törvényszék nem vizsgálhatja itt azt, igaz-e a sérelmes állítás, hanem csak azt, hogy olyan e az, a mely valóságos esetén a panaszos ellen a büntető eljárás megindításának okát képezne vagy öt közmegevetésnek tenné ki.

Nagy kő esett le Feiglstok szívére, mikor erre az elnök a bizonyítási eljárást befejezettnek kijelentette s ügyvédje belekezdett nagyszabású vádbeszédébe, a melyben hatalmas leckét adott a vádlottnak a tisztességes

sajtó feladatáról. A vádlottnak védelmül felhozott arra az állítására, hogy kár volt Mandelblühvel kiegyeznie és vele a feljelentést visszavonatnia, mert abban a vizsgálatban bő alkalma nyílt volna üzletkezelésének tisztaságát bizonyítani, Feiglstok csak gunyos mosolylyal válaszolt, — és igaza volt, mert a törvényszék rövid tanácskozás után meghozta ítéletét, mely Ollósy Béla szerkesztőt a büntető törvény 259. §-ába ütköző rágalmazás miatt hat hónapi fogházra, 500 frt pénzbüntetésre és a költségek viselésére ítélte, — a hallgatóság azonban elfeledett éljenezni.

Mikor ülés végeztével az elnök elhagyta a termet, a folyosón várakozó Feiglstok megköszönte neki az „igazságos“ ítéletet, de az elnök kedvetlenül mordult rá:

— Nekem ne köszönjön semmit, mert én tudom, hogy az az újságíró csak az igazat írta magáról. Tegnap próbára hozattam a maga boltjából egy öt kilós csomagban kockacukrot. A csomag a gyár eredeti védjegyével volt lezárva, de belül bizony a cukor közt szép mennyiségű gipszdarabokat is találtam. Ha esküdt vagyok, bizony felmentem azt a szegény Ollósyt, de mint törvényszéki bíró nem tehetek mást, mint alkalmazom a paragrafust.

Feiglstok eloldalgott, de másnap az újságok tele voltak az ítélet hírével, amely oly hatályosan megvédte Feiglstoknak a magáról megfélekedezett sajtó által megtámadott „magánbecsületét.“

vélekedik C. — Lássák, az én unokám nem dohányzik, csak az a baj, hogy ráadta a fejét a billiárdozásra. Egész nap a kávéházban van és a ruhájával hozza haza a füst szagot.

— Én szerintem az nem is fiatalember, aki nem dohányzik — adja véleményét D. — A fiatalember szivar és bajusz nélkül csak gyermek.

— Már hogy mondhatja ezt? — kiáltanak fel mind a hárman.

— Hát akkor az én unokáim mind még gyermekek? Bár valamennyi szivarozik, de egyiknek sincs bajusza. Nem mindenkinek nő meg oly korán a bajusza, de ha aztán megnő, akkor szép is lesz.

Ideje volt már, hogy abban hagyta A. kitörését, mert a lélekzete is fölmondta már a szolgálatot. Sietett is egy nagy korty uskoládával segíteni a bajon.

— Az én unokáim pedig nem szivaroznak, de van bajszuk, — folytatja C. — és azért mégis — bolondulnak utánuk a leányok!

— No de mennyire! — szól nevetve B. — Az én unokáim mind leányok, de azért egyik sem bolondul az ön unokái után!

Az egyik fiatal leány, ki B. nénike unokája — és melleleg legyen mondva — csakugyan szívesen látja C. nénike unokáját, beszél erre a nyitott ajtón keresztül:

— Nénikék! nem volna jobb, tovább folytatni a rámslit?

A csészeket leszedték az asztalról és én is otthagytam leshelyemet.

Mettőr.

Napirend 1897. június 9-én.

Naptár: szerda, jun. 9. — Róm. kath.: Kántor bőjt. — Prot.: Felicián. — Görög-kel.: (máj. 28.) Nicét. — Zsidó: Síván 9. — Nap két 3 óra 48 perckor; nyugszik 7 óra 38 perckor. — Hold két délután 1 óra 9 perckor; nyugszik éjjel után 3 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 21 Celsius fok meleg; légnomás 748. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg idő, később borulás és eső várható.

Kerületi tornaverseny elszállásolási bizottságának ülése d. u. 5 órakor a városházán.

— (Június 8.) Daliás időkre emlékeztető ünnepségnek van ma első évfordulója. Az ezeréves fennállását ünneplő magyar nemzet küldöttei mutatták be tavaly e napon a koronás király és királyné előtt a nemzet hódolatát. Együtt ünnepelt ekkor a nép és a király; ünnepték a nemzet ezeréves múltját és a király megkoronázásának huszonkilencedik évfordulóját. Azóta egy év pergett le ismét; egy porszem az örökkévalóságban, mely ma milliók lelkébe lop édes, büszke visszaemlékezést, milliók szívében éleszti fel a nagy, erős szeretetet és milliók ajkára hoz imádságot az új ezeréves első évét is megért hazáért és a koronás királyért, ki immár harminc éve viseli szent István koronáját felkent homlokán apostoli bölcseséggel. Mindenütt megünneplik e napot; s megünnepték városunkban is. A templomokban istentiszteletek voltak; középületeken és iskolákon kúnt lobogott a nemzeti trikolor s a tanulóifjúságot visszaemlékeztette a tavalyi szép iskolai ünnepségekre. A belvárosi népiskolában, a zirciek gimnáziumán, a polgári leányiskolán, a főreáliskolában, a felső kereskedelmi iskolában mindenütt szép ünnepségeket tartottak s iskolai szünettel ünnepték meg e napot, a király koronázásának harmincadik s a millennium legszebb ünnepnapjának első évfordulóját.

— (Megyebizottsági tagok értekezlete.) A mohácsi járás megyei bizottsági tagjai az üresedésbe jövő alispáni és esetleg üresedésbe jöhető mohácsi főszolgabírói állás betöltése tárgyában f. évi június hó 7 én Mohácson látogatott értekezletet tartot-

tak, melyben nemcsak Mohács városi, hanem járási bizottsági tagok is szép számmal vettek részt. Az értekezlet Varga Alajos ügyvéd elnöklete és Réder Károly ügyvéd jegyzősége mellett első sorban kimondotta, hogy szolidaritást vállalva, az értekezlet határozata erkölcsileg kötelező összes tagjaira akként, hogy az előálló kisebbség aláveti magát aktív működéssel a többségnek. Ezután elnök azon előterjesztésére, hogy előreláthatólag az alispáni székre egyedül Trixler Károly, — az ekként megüresedő mohácsi főszolgabírói állásra pedig Baross Kálmán, Horváth István, Szinkovits Károly és Jeszenszky Gyula urak lesznek a pályázók, az értekezlet Kantz Adolf dr., szépen átgondolt, magvas indítványára azon álláspontra helyezkedett, melyet egy 1886. évi szept. 20 án tartott megyei értekezlet határozatilag elfoglalt, midőn kimondotta, hogy: „Valamint jelenben, úgy jövőben is tisztí állások betöltésénél mindig a szolgálati évek száma és a szolgálatban nyilvántott jártasság vétessék számba.“ Ez alapon kimondotta az értekezlet, hogy az alispáni állásra egyedül Trixler Károly mohácsi főszolgabírói jelöli, — a mohácsi főszolgabírói állásra pedig Szinkovits és Horváth jelölését ezuttal nem támogatja, sőt egyenesen mellőzendőnek véli és ez állásra ez idő szerint csakis Baross Kálmánt és Jeszenszky Gyulát tartja úgy a szolgálati évek, mint gyakorlati képesség tekintetében egyedül számbavehető jelölteknek; — egyedül e kettő hivatalos jelölését óhajtja, kik közül azután az összes törvényhatósági bizottsági tagok egyéni bizalma lenne hivatva egyiket vagy másikat a mohácsi főszolgabírói állásra megválasztani.

— (Baranyamegye közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 10 órakor tartotta rendes havi ülését Fejérváry Imre b. főispán elnöklete alatt a tagok szép számu részvétele mellett. Legelőbb az elnöki uton elintézett ügydarabokat referálta el Kószits Kamill főjegyző, melyek helyben hagyólag tudomásul vétettek. Nagy Géza dr. a pécsi kir. ügyészség ideiglenes vezetője terjeszti be ezután havi jelentését írásban, miután sem utasítást, sem meghívást nem kapott a személyes megjelenésére. A legközelebbi ülés július 13-án tartatik meg. Az árvíz által sújtott Kis-Köszeg község lakosainak a megyei szegényalapról 500 frt utalványoztatván, tudomásul szolgál. A délnémet gőzhajós társaság, miután Kraeznay Mihály siklósi főszolgabíró ellen 900 frt kártérítés iránti panasza a két alsó fórumnál kedvező elintézését nem nyert, közvetlenül a belügyminiszterhez fordult, aki a közig. bizottsághoz intézett leiratában megállapította, hogy a szolgabíró súlyos hatásköri túllépést cselekedett meg, midőn kiadatni rendelt egy oly szállítmányt, melyre nézve a fuvarozó hajózársaságnak zálogmegtartási joga volt, sőt tetézte ezt azzal, hogy azonnal végrehajtotta intézkedését, elzárva ez által a társaságtól a jogorvoslat útját. A miniszter a két alsófoku ítéletet, mely a főszolgabíró tiszta, megsemmisítette és új érdemleges ítélethezatalra utasította a közig. bizottságot, a mely a vizsgálat megejtésére Országh Lajos tagját küldötte ki. Kantz Adolf dr. mohácsi lakost — felebbezésében használt kifejezései miatt a közig. bizottság régebbi ülésében dorgálásra ítélte, amit a belügyminiszter leiratában jóváhagyott. A sumonyi vasuti állomáshoz vezető ut hozzájárulási költségeinek megállapításánál hosszabb vita fejlődött ki, ami úgy lett eldöntve, hogy a költségeket egy harmad részben a vasut, egy harmad részben a község és káptalan együttesen és egyharmadrészben a vármegye viseli. 33 kivételes nősülési engedélyért való kérvény pártolólág terjesztetik fel a honvédelmi miniszterhez. Az egyes szakelődök havi jelen-

tései, miután semmi különöt nem tartalmaznak, jobbára olvasatlanul tudomásul vétettek. Az ülés kevéssel 12 előtt ért véget.

— (Pünkösdi után.) A pünkösdi ünnepekről irandó eme kis beszámolómban mindenekelőtt csodálkozásunknak kell kifejezést adnunk, hogy az idő mind a két nap a legszebb volt. Ami nagy ritkaság; a szombat délután 5 órakor jött szakadó zápor után egészen hétfő esti 7 óráig a legszebb idő volt, amikor azonban az ünnep kezdetéhez hasonló nagy zápor fejezte be a kétnapos ünnepet, hazakergetve az ünneplő publikumot az utcákról, a sétatérrel és a kirándulási helyekről. Pünkösdi második jelensége volt a csodálatosan jó időn kívül a bucsujárók serege, akik különösen szombaton és vasárnap zarándokoltak végig a városon, a gyűdi bucsura menvén. Pünkösdi két ünnepét templomainkban is nagy fényvel ülték meg. A székesegyházban első nap Troll Ferenc püspöki helynök celebrálta a nagymisét; hétfőn pedig Spiesz János kanonok, ki igen szép ünnepi szentbeszédet intézett a hívekhez. A belvárosi plébániatemplomban az ünnepi szónoklatot Kozári Gyula, hitoktató tartotta. Délutánonként ellepte a nép a kirándulási helyeket; különösen sokan voltak sörgyárban, hol Kórodiek muzsikáltak s a Tettyén, hol Hegedüs Gyula új zenekara huzta a szebbnél-szebb nótákat. Ünnepestéken pedig a kávéházak lettek tele; az Otthon, a Nádor és a Központi kávéház, hol bajai citerások gyönyörködtették a vendégeket. Izraelita polgártársaink szintén ünneptek a két napon; most ülvén meg Schewuosz, a kinyilatkoztatás ünnepét.

— (A mohácsi gör. kel. egyház baja.) Folyó évi március hó 4-én megjelent számunkban a fenti cím alatt közöltük, hogy a szentszék Stajevits János hitközségi elnök ellen a mohácsi gör. kel. egyházközség vagyonának szabálytalan kezelése miatt vizsgálatot rendelt, a mely vizsgálat oly nagymérvű szabálytalanságokat konstatait, hogy biztosra vehető, mikép a szentszék Stajevits el fogja mozdítani elnöki állásától. Stajevits akkor a „Pécsi Napló“-ban közzétett erélyes hangu nyilatkozatában közleményünket rossz akaratu rágalomnak jelentette ki, mire mi további szót vesztegetni nem tartottuk helyén valónak, mert meg voltunk róla győződve, hogy arra a nagyhangu nyilatkozatra majd megadják a feleletet maguk az ügy további fejleményei. S íme igazunk volt, mert a „Budapesti Hirlap“ vasárnapi száma a következő közleményt hozta: „Mohácsról táviratozza tudósítónk: A budai görög keleti szentszék elmozdította állásától Stajevits János egykori országgyűlési képviselőt, a mohácsi szerb hitközség elnökét. Vizsgálat után ugyanis kiderült, hogy a hitközségi vagyon kezelésében szabálytalanságok fordultak elő. Egyházi választói jogosultságától is három évre felfüggesztette a szentszék, azonkívül ötezer forint kárnak megtérítésére ítélte. A határozat a mohácsi község körében, különösen a szerbek közt nagy föltűnést keltett, bár mindenki sejtette, hogy a görög-keleti szerb hitközség dolgai nincsenek rendben. Stajevits husz évig volt elnöke a hitközségnek.“

— (Hadapród iskola Pécsen.) Abból az alkalomból, hogy a honvédelmi miniszter által benyújtott javaslat kapcsán Pécs város községe kérvénnyel fordult a miniszterhez, hogy a felállítatni célba vett három katonai iskola közül egy Pécsen állitassék föl, — egyik régi polgártól a kövedtkező értesülést vettük: Pécsen már régebben, 1848 előtt tényleg volt hadapród iskola, még pedig azon a helyen, a hol most a színház emelkedik és csak 1850-ben vették el állitólág büntetésből a város ama hangulatáért, melyet a forradalmi mozgalmak alatt tanusított. Minthogy tehát a most is-

mételve kért iskola már létezett Pécsen, csak a jogfolytonosságnak tesznek eleget a felsőbb helyen, ha ismét visszahozzák ide azt, ami ugyanis a mienk volt.

— **(Baranyaváriak a főispán előtt.)** Mintegy 40 főre tehető sokác küldöttség tisztelgett ma délelőtt Fejérváry Imre b. főispán előtt Baranyavárról és vidékéről, esedezvén, hogy szabadítsa meg őket jegyzőjüktől, a ki a lehető legdurvábban bánik el velük. Miután a nép nyelvét egyáltalában nem érti, a hivatalos ügyeket velük szemben úgy intézi el, hogy kirugja rövid uton a hozzá panaszra menőket. A főispán megnyugtatta a küldöttséget, ígervén, hogy a legpártatlanabb igazságot fogja szolgáltatni, miután maga fogja teljesíteni a vizsgálatot.

— **(Érdekeltségi közgyűlés.)** Mohácson ma délután értekezletre gyűltek össze a Margitta szigeti földbirtokosok, hogy a Ferenc-csatorna r. t. érdekelttségét megbeszéljék abból a szempontból, hogy mi módon volna lehetséges a Margitta sziget vadzeit levezetni a Ferenc csatornába, mely egyrészt elmozdítaná a csatorna vízbőségét, másrészt a birtokosoknak is számtalan előnyöket nyújtana.

— **(Közdók Baranyában.)** A pénzügyigazgató jelentése szerint a f. év május havában egyenes adók címén befolyt a vármegye területén 195.442 frt 25 kr; a múlt év hasonló időszakában 198.112 frt 10 kr, tehát az idén 2.669 frt 85 krral kevesebb. Az egész évi befizetéseket tekintve, f. évi január 1-től május végeig összesen befolyt egyenes adókban 511.752 frt. 34 kr, míg a múlt év hasonló időszakában 514.908 frt 44 kr, tehát az idén 3.156 frt 09 krral kevesebb. Végezetül előterjesztette a pénzügyigazgató, hogy a helyszínére minden községbe saját köze-

geit fogja kiküldeni kötött utasítással, hogy meggyőződést szerezzenek, miként járnak el az adóbeszedő közegek az adó kezelésénél. Ezt az utasítást szó szerinti szövegében lapunk más helyén közöljük.

— **(Veteránok ünnepe.)** A József főherceg védnöksége alatt álló első pécsi veterán és segélyező egyesület pünkösdvasárnap tartotta egyleti zászlaja felszentelésének 20 ik évfordulóját. E szép évfordulót igen sikerrülten ünnepelték meg veteránjaink, kik az ünnep napján 5 órakor riadóval járták be a főbb utcákat, délelőtt pedig féltízkor a Szentchényi térre a Szentháromság szobor elé vonultak zászlójuk alatt, hogy ott tábort misét hallgassanak. — A menetben résztvettek még a városi önkéntes tűzoltóegylet, a Zsolnay-gyári tűzoltóság és a zenekar, a katolikus legényegylet, az első pécsi munkássegélyező egylet, az ácsiparosok egylete és a bányatelepi bányászok küldöttsége. A tábormisét Magenheim József, belvárosi plébános tartotta, aki igen szép ünnepi beszédet intézett az ünneplő veteránokhoz, buzdítván őket, hogy immár 20 éves zászlajuk alatt az isten, király és haza iránti hűségben mindenkor törhetetlenül megmaradjanak. — Az ünnepnek délután folytatása volt az a nagy-szabású kerti ünnepély, mely már délután 3 órakor megkezdődött a Scholz-féle sörházban s melyre zsufolásig megtöltötte a szépen díszített kerthelyiséget a publikum. A kerti ünnepélyen este táncmulatság is volt, a minek csak a hajnal vetett végét.

— **(Iparostanoncok munkakiállítása Mohácson.)** A mohácsi általános ipartestület vasárnap és hétfőn, a pünkösdi ünnep két napján rendezte a tanoncmunkakiállítást Jagits József, a kerület országos képviselőjének védnöksége alatt. A múlt évben, mint a milleniumi ünnepségek

esztendejében az ipartestület a tanoncmunkakiállítást nem tartotta meg, csakhogy az országos kiállításban vehessenek részt a tanoncok. Csendben, lassan folytak az előkészületek, a tavaszi hónapokban akkor beszéltek az arra hivatottak erről a leendő versenyről, a mikor a tanulók magukból kiindulva, kérdezősködtek utána, lesz-e tartva az idén is. Természetes a válasz mindig az volt, hogy igen, és a tanítók megadták a kellő utbaigazításokat. Pünkösdi előtti pénteken délután kezdték a kiállításra szánt versenymunkákat az iparos olvasókör ez alkalomból külön feldíszített régi nagytermébe összehordani a tanoncok, a hol már előre elrendezett és hat szakcsoportba felosztott asztalokra helyezték őket maguk, Szabla András ipartestületi elnök és a tanítók mint csoport jegyzők felügyelete alatt. A tárgyak azonban gyéren érkezhettek be, mivel öt óra táján neki eredt az a már mindennap esni szokott eső. Azért szombaton délután a testület által kiküldött szakbíró bizottságok teljesíthették kötelességüket, szigorú bírálat alá vevén a tárgyakat, ez alkalommal elhagyván azon rossz, az előző években gyakorolt szokást, hogy tudták kinek a tanoncié a bírálandó tárgy. Most tehát kevesebb lehetett a részlehajlás, ha csakugyan volt. Miután a szakcsoportok befejezték munkálataikat, valamennyi összetült egy nagy bizottsággá, a hol a csoportjegyzők megtették jelentéseiket, melyből kitűnt, hogy összesen kiállított 123 tanonc, 237 tárgyat, ezek közül 35 jeles 64 jó és 24 elégséges osztályzatot nyert. Ezt az eredményt összehasonlítva az előbbi évek eredményével, feltétlenül konstataálható a minőségben való jelentékeny haladás. Nincs ugyan annyi kiállító, mint egyébkor, de ennek okát is megtaláljuk, ha tudjuk, hogy a selejtes munkásfélvén a szí-

met ily csúfos nyomorba. Elszedte vérrel szerzett zsákmányainkat, eldugta zsoldunkat, kiebrudalt, mikor más martolócokat talált. Törököt törökért. Hát még milyen gyönyörűségem az, mikor török uszit törökre. Különbem nekem mindegy: török vagy keresztény, én egyik se vagyok, én senki se vagyok. Nincs se hazám, se Istenem, csak kardom van. Est az ellen fordítom, a ki utamban áll, vagy a kit utamba állítanak. Most mindent tudsz, ha kedved úgy tartja, leütetheted a fejemet. Selyemzainor nem kell, mert hát török nem vagyok. — A kutyaszivű Györgye egész mondókája alatt gúnyosan mosolygott s le nem vette tekintetét Ibrahimról; kár volt pedig a béggel szemben olyan kihívónak lenni s olyan hencegő hányavetiséggel beszélni a fejleítés általán csiklandósnak tartott élvesetéről. Bizonny mondom ebben az „élvezet“-ben nagyon könnyen részesülhet csakhamar Györgye uram.

— Hm, hm, dünnyögött a bég, hát csakugyan nem mondod meg Györgye, hogy kinek a piaszterei miatt akartál rajtam eret vágni? Györgye fiam, lásd légy okos, tőlem is csak csepeg valami; aztán én tudok is már mindent, csak tanubizonyosságra volna még szükségem. Ugy-e Fátime?

Fátime mintha reszketett volna. Hallgatott. Elgondolta, hogy tulajdonképen ő fogatta el ezt a... „fél-isten.“ (Igy van már az; a szerelmes asszony a rongyokban is felismeri a maga félistenét.)

— Nem vagyok én velencés, sem vámos vagy publikánus, hogy pénzért eláruljam azt, a ki nekem és vitézeimnek munkát, élelmet s ruhát ad. Ha megtenném, a mit tőlem kívánsz török, rosszabb volnék a

Ibrahim csodálkozva nézte a körülte történőket. Arcán meglátszott mégis, hogy kellemesen lepte meg őt katonáinak az „ex machiná“-hoz nagyon hasonlatos megjelenése. Jóváhagyólag tekintett Fátimére, a ki várta a bégnek ezt a tekintetét.

— Jó uram, hátad mögött cselekedtem, a te hatalmadat használtam fel... én, a te rabnód. Én rám essék haragod, vitézeid parancsnokát megcsaltam. Rendelkeztem... a te nevedben, mert tudtam, hogy e támadásban lesz részünk. Szólni nem akartam, mert a rókát a saját lyukában szándékszem elcsipni. És elcsipjük ma még, mielőtt a hold feljönne, mindent megtudsz. Megtudod, hogy... valakinek az utjában állsz.

Durr, durr! A puskák ropognak, a harcolók paripái — mert ezek részt vesznek a maguk eszével is a küzdelemben — majd dühből, majd büszkeségből nagyokat nyeritenek, a kardok, kopják villognak, a letiprottak káromkodnak, a győzelem pálmáját már már elérő vitézek nagy zajjal, garral mindelőbbre törnek, persze ezenközbe szintén káromkodnak. Ez az ilyen kisebb csetepaté képe konturvonásokban.

Ibrahim vitézei becsülettel végezték dolgukat. Elhallgattak a támadók puskái, lehanyatlottak fegyvereik. Egyik részét a támadóknak szétverték és agyonverték, a másik részét elfogták és összepányválták, mint a barmokat szokás. Már hajtják a bég elé az elfogott csordát. Csupa vad képű, tépett, rongyruházu martalóc nép. Ily „had“-at soha látni se lehetett ezen a tájon még ebben az összevissza-világban sem.

A bég villámló szemekkel nézte az eléje terelt, most már nagyon alázatós ábrázatu ember-nyáját. Eleő

goru, pártatlan bírálattól, munkájával nem mert megjelenni. A nagybizottság örömmel értesült a begyűlt és jutalmazásul kiosztandó összegekről. Az általános ipartestület 50 frt, az ipariszkolai felügyelőbizottság 30 frtot, a pécsi iparkamara 20 frt, Jágits József orsz. képviselő védnök 3 drb. aranyat, Trixler Károly járási főszolgabíró 10 drb. koronát, Német Lipót ügyvéd, ip. isk. biz. elnöke 1 drb. 10 koronás aranyat, az iparosok olvasóköre 10 frtot. Azon elvi megállapodás után, hogy miután az iskolai bizottság már elhatározta az iskolában tanusított előmenetelt és magaviseletet szakbavágó könyvekkel jutalmazni csupán, a kiállítás alkalmából aranyban és pénzben adja ki a jutalmakat, minden esetben az illető osztályfőnökének véleményét — az iskolát illetőleg — döntőbefolyással figyelembe veszi. Ezek szerint jutalmat nyert: Jágits József védnök aranyait Reiszberger Antal asztalos Merk Ferenc tanonca, Miovácz Béla szobafestő Baranyi József tan. Győry Sándor csizmadia Somogyi János tanonca; a tiz frankos aranyat Orbán József köteles, Magyar József tanonca nyerte el. A 3 frtos díjakat: Baumstark József, Zsifkovits József, Orbán Mihály és Schmituc István nyerték. Kapnak még 27-en 2—2 frtot, 64-en egy-egy forintot és 24-en egy-egy koronást, de dicséző oklevelet nem kapnak. Vasárnap délelőtt 9 órakor volt a kiállítás ünnepélyes megnyitása. Mindenféle dicséző szavak hallatszottak a tárgyak megtekintésekor. Egyiknek a kettős konyhaszekrény, másikkal a még nem kolumba — szedett hirdetés — harmadikkal a győgyörű korsók, tányérok, s így tovább. Azt azonban nem szabad — mint tudósítónk írja — elhallgatnunk, hogy a terem közepén két nagyobb asztalon kiállított tanonciskolai rajzok is megnyerték úgy az értelmes, mint

az ahhoz nem értő közönség elismerését és tetszését annál is inkább, mivel azok nem csak szépet, de gyakorlatit is mutattak fel. Kezdőtől a harmadik osztályig, melyben sikerültebb árnyékolások és szakrajzok is vannak. A rajzosztályok a Városháza minták nyomán dolgoznak. Szóval ebben a kiállítási teremben látottak meggyőzik a nézőt arról, hogy ha Mohács iparosainak többsége fel fogja tanonca iránti tartozását és kötelességét, az iparnak nem csak a jelenjét, hanem a jövőjét is emelni iparkodik saját erejéből.

— **(Jótekonyság.)** Egy szegény, nagy beteg asszony részére Steinberger Jakab urtól, mint barátai, ismerősei közt való gyűjtés eredményét, 6 frt 15 krt vettünk át és még tegnap átszolgáltattuk nyugta mellett az illetőnek, a ki hálással fogadta a megemlékezést szomorú sorsa közepette.

— **(Dalestély.)** A pécsi dalárda alapszabályszerű dalestélyét táncdal egybekötve, f. hó 16-án este 8 órakor tartja meg a vigadóban.

— **(Egy kis leány halála.)** Tegnap este egy könyező, szomorú ember jelent meg a rendőrségnél, a hol előadta, hogy egy szép, életvidor kis leánya hirtelen meghalt. Fleining Nándornak hívják a gyermeke hirtelen halála miatt lesújtott apát, kis lánya pedig az ötéves Fleining Vilma volt. A leány szép, jókedvű gyermek volt, a ki rendszerint kint játszadozott az üszöghi állomás mellett, hol apja vasuti váltóór. Így tett tegnap délután 5 óra tájban is, mikor egyszerre csak jajgatva futott be szüleihez. Mást azonban nem tudott szólni, csak ennyit:

— Jaj, mamám, a torkom, a torkom!
És erőtlenséggel esett össze megrémült szülei karjai közé, kik vízzel itatták s kérdezték, mi baja, mi történt vele, hol fáj? De a kis

Vilma csak elkezdett fulladozni, hörögni és hiába volt minden; alig tíz perc alatt ott feküdt megmerevedett testtel az ágyban, hová lefektették. Ugy fulladt meg, szülei szemei előtt, a kik nem tudtak rajta segíteni s azt gondolták, hogy valami kövecskét nyelhetett le kúnt való játszása közben és attól fulladt meg. Apja aztán, mikor az ártatlan gyermek a rövid kínlás után meghalt, besietett a városba és előadta a tragikus esetet a rendőrségnél, hol intézkedtek, hogy a kis halott a budaikülvárosi halottasházba beszállítsák, a hol ma délután felboncolták, hogy hirtelen halála okát megállapítsák. A boncolást C. r. r. Elek dr., városi tiszti főorvos és Ludwig Ferenc dr. városi orvos teljesítették és a kis halott tüdejéből egy apró babszem nagyságu kavicsot vettek ki, mely a halált okozta. Ezt nyelte le a leányka s légszívéből a tüdőbe került, hol a lélekzést elzárván, így fulladt meg a kis áldozat!

— **(A kerületi tornaverseny)** ügyében az elszállásolási bizottság holnap (szerdán) délután 5 órakor ülést tart a város háza községi termében, melyre ma bocsájtotta ki a meghívókat a bizottság tagjaihoz Kelemen Mihály dr., az elszállásolási bizottság elnöke.

— **(Halálosvégű korcsmázás.)** Szigetvári levelezőnk írja, hogy a határban egyik árokban összeroncsolt fejvel találták meg Szántó József, botykai lakost. Szántó — a ki igen szerette a korcsmázást — vasárnap egész éjjel borozott egyik szigetvári kocsmában, honnan teljesen részegen távozott el, hogy hazafelé menjen. Mikor kiért a határba, egy hidon ment keresztül, de onnan lezuhant az árokba, melynek kövein összetörte a fejét és szörnyet halt. Holttestét bevitték a halottasházba, a nyomozást pedig megindították, hogy nem büntény forog-e

dolga az volt, hogy nagyot pökött e rongyos martalócok elé: szégyelte, hogy ilyen ellenséggel volt dolga. Aztán meg az is undort keltett benne, hogy védteleknek, gyöngye asszonyokra támadtak. Bizony orgyilkosságra vállalkozott ez a bérenc zsványserég.

— Ki népe vagytok? dörögte az ézengés hangján a dühödté lett ur.

A csorda hallgatott. Bezzeg nem ordított, bezzeg nem kiabált most senki fenyegetőleg a derék vitézek közül. Megtörten, meghunyászkodóan nézték rongyos sarujokat vagy mezítelen lábaik ütött-vert karmait... mélyen meghajolva. Oh, de hamar elfüstölgött a bátorságuk, a vitézségük. — De mégis egy magas sudár alak ott a csorda végén fentartja a fejét, büszkén, dacosan néz a haragos bégre, mintha még inkább felakarná bőszeníteni kihívó, szemtelen tekintetével. Lehetetlen volt észre nem venni a sok meggörbült hát fölött ezt az „egy arcot.“ Egy ideig farkasszemet nézett egymással az ur és a zsvány. Mikor aztán már a pokol dühe kerülgette az emberségs béget, felordított Ibrahim, mintha csak tüzes fogóval csipdesték volna meg jógynehányszor:

— Hurcoljátok elém azt a kevély bolondot, hadd halljam a szavát, ne beszéljen velem a szemével.

Odataszolgálták a gőgös martalócot egészen a bég elé, Fátime, Zsuzsanna és a még mindig szepegő hárembeli szépek elé. Délceg termete, szénfekete hajzata, lesült, de nemes vonásu arca, tüzes, csillogó nagy szemei lyomban érdeklődést keltettek a hölgyeknél. Aztán az a kicsinylő, megvető tekintet, a melylyel végig mérte

az őt lökdöső, taszigáló szolgálókat, — bizony egyszerre mintha csak nimbusz felhőcskét varázsolt volna ki a „hős“ alakja köré... még Fátimének különben mindig okosan látó szemeiből is.

— Ki vagy? rivalt a fogolyra Ibrahim. Kinek parancsából támadtal reám és ezekre a gyenge nőkre? Férfi vagy-e vagy tán inkább fenevad? Hős akartál-e lenni, vagy orgyilkos? Beszélj, vagy ugass, a mihez jobban értesz.

— Sok a kérdésem uram, nem tudom, melyikre feleljek, így hát inkább hallgatok. A hangjában csengő érc volt; a szavaiban pedig annyi higgadtság, mintha ő lett volna a vallató s a bég pedig a prédára szánt fogoly.

— Hogy bölcs nem vagy, hanem kóbor szerencsevadász, azt ha nem is mondom, tudom. Ne forgasd hát a szavakat, mint a bagdádi bölcsök szokták, hanem felelj, mint ahogy harcoshoz illik.

— Már látom, hogy becsülsz valamire, így hát szóbaállok veled. Gyógye vagyok én, a kutyaszivű, ezek pedig derék albánharcosok, kiket ellened én vezettem. Pénzért, csillogó aranyokért fogtam ellened fegyvert, mert a népem éhes volt és ruhátlan, rongyos. Azt is mondták, hogy megtagadtad a prófétádat, a mi pedig már nagy cudarság, megérdemletted volna hát, hogy eret vágjak bőrödön, meg a pénzes zacskóidon. Keresztény boszorkányért sanyargatsz egy jó vitézt, a ki emberségesebb műzülmán, mint te magad vagy. Ez is förtelmes ocsmányság. Aztán meg az se volt az utolsó ok arra, hogy megtámadtalak, mert török vagy s így hát hitszegő. A szegedi baba döntött engem s embereim-

fenn, bár ez csaknem teljesen ki van zárva. Szántó egyedül ment el a kocsmából hasafelől az árokban, a hol a hidról lefordult, szétzúzott feje olyan helyzetben feküdt a véres köveken, a melybe akkor került, mikor lezuhanván, fejével a kövekre esett és koponyája bezúzott s agyveleje is kilocscsanván, szörnyet halt.

— **(Leányok találkozása hat év múlva.)** A pécsi polgári leányiskolában az 1891. évben IV. osztályt járt növendékek elhatározták, hogy a barátság és jó viszony fenntartására 6 évvel később, tehát folyó évben találkoznak. A hat év letelt és a volt iskolatársak közül a Pécselt lakókat tegnap gyűlésre hívta össze Futyma Sarolta tanítónő, a hol határozatba ment, hogy az idegenben tartozkodókat hírlapilag is felhívják a folyó hó 17-én Pécselt tartandó összejövetelre, melynek programját így állapították meg: Reggel a városi templomban hálaadó istentisztelet, mely után egymás üdvözlése a polgári iskola dísztermében, hol is az egybegyűltekhez Hanuy Etelka kisasszony fog beszédet intézni. Utána a szokásos fényképezés, melynek megtörténtével kocsiikon kiindulnak a „Brindli“-be, és ott együtt töltik az egész délutánt. Ekkép adnak találkát egymásnak a leányok, közülök most már sokan asszonyok, hogy visszaemlékezzenek a régi időkről és megállapítsák „kinek jósolta meg az igaz jövőt a kártyavető asszony!“ A találkozó leányok névszerint: Angyal Gábris, Bene Irén, Blum Tóni, Bubregh Mariska, Decleva Ilona, Decleva Karola, Duka Szanda, Gerdenich Klaudine, Hanuy Etelka, Hesser Szerafin, Heffner Viktoria, Izsák Flóra, Jilly Olga (férj. Tabak Lajosné), Kaltnecker Györgyike (férj. Dorsch Pálné), Kaufmann Lujza, Löwy Pannika, Máday Berta, Mihálffy Irén, Moussong Józsa, Naschitz Gizella, Orf Paula, Podluzsányi Fáni, Putzer Sarolta, Reberits Gizella, Rosinger Klára, Sári Anna, Sebesy Melanie, Somogyi Margit, Steiner Ilonka, Stern Mariska, Strasser Szidónia, Szieberth Terka, Tabak Eleonora.

— **(Ellopott kirakat.)** Wenky Józsefné ma jelentést tett a rendőrségnél, hogy a Ferenciek utcájában 17. szám alatt levő üzlethelyiségük elől, vasárnap éjjel, ismeretlen tettesek egy hatvan forint értékű üveg cimtáblát elloptak. A rendőrség elrendelte az ismeretlen tolvajok nyomozását.

— **(Adózók figyelmébe.)** A városi számvevőség elkészítette a folyó évre szóló III-ad osztályú kereseti adó és az ezután eső általános jövedelmi pótdó-lajstromokat, melyek f. hó 11-ig közszemlére vannak kitéve a pénztári hivatalban s itt a rendes hivatali órák alatt megtekinthetők. Az adókiivetés csak azokra vonatkozik, kik ez évben először vannak megrova III ad osztályú kereseti adóval s ezek f. hó 11-től 8 nap alatt felebbezéssel élhetnek a kirótt adóösszeg ellen a pénzügyigazgatóságnál.

— **(Mégmarta a vezett kutya.)** A hatóság a legszigorubb intézkedéshez fordult, hogy Szegzárdon az elszaporodott dühös ebeket kiirtsa. Ennek dacára mégis ismétlődött az elmúlt héten történt szomorú eset, hogy a játszó gyermekek közül a dühös eb egyet megmarta. Ugyanis Inzelt Henrik szatócs vezett kutyája megharapta Orbán József 4 éves fiacskáját, kit gyógykezelés végett felszállítottak Budapestre a Pasteur fele gyógyintézetbe.

— **(Ismeretlen holttest.)** Szakály község mellett a megáradt Kapos folyóból egy ismeretlen ember hulláját fogták ki. A szerencsétlen ember valószínűleg öngyilkos volt, s 35–40 évesnek látszik. A holttestet bevitték a faluba, a hol a hatósági közegek megtartott vizsgálata után eltemették.

— **(Leütötték a mezőört.)** Morvai János mezőör Formád pusztán lopáson érte Rajna János és Tamás Tamás pincebelyi lakosokat. A mint ezért őket felelősségre vonták,

megtámadták és leütötték. A két vakmerő tolvajt a csendőrség feljelentette lopás és súlyos testi sértést okozó cselekmény miatt a bíróságnak.

— **(Megcsúfított leányszó.)** Nemtelen módon állott bosszút Juhász Mácsik András faddi legény régi szeretőjén, Deák Rozálián, mivel őt szeretni nem akarta. A napokban ugyanis a felbőszült legény megleste Deák Rozáliát és haját egy éles késsel tövében levágta, ruháját leszakgatta, azután pedig tehetetlen vadállati módon megcsúfította. A barbár ember bizonyára megkapja méltó büntetését, a ki annyira kivetkezett emberi mivoltából.

— **(Helyszíni szemle.)** Ma dél után 4 órakor vagy 30 tagú bizottság ment ki a budai vásártérre, hogy ott helyszíni szemlét tartson a vasuti rakodó állomást illetőleg. A bizottságban Majorossy Imre polgármester elnöklete alatt a városi főmérnök, az állam építészeti hivatal mérnöki kara, a főkapitány, főjegyző, gazdasági tanácsos és több törvh. bizottsági tag vett részt. A helyszíni szemle lapunk zártakor még nem ért véget.

— **(Új fonógép.)** Engel Kálmán, bar. szentlőrinci gépészmérnök, egy új fonógépet talált fel, mely a házi kisipar céljaira van megszerkesztve s már szabadalmazva lett az összes európai és amerikai államokban. A feltaláló találmányát bemutatta Dániel Ernő kereskedelmi miniszternek, a kinek az tetszését teljes mértékben kinyerte s elrendelte, hogy az új fonó gépet a budapesti technológiai muzeumban kiállítsák. Az új fonógépnek a pünkösdi ünnepek alatt az érdeklődő szakemberek és gazdák köréből igen sok nézője akadt.

— **(Hol legolcsóbb a bor?)** A statisztika tudvalevőleg mindenbe beavatkozik s a boldog hívőknek néha napján nem kis meglepetést okoz, olyannal állva elő, amit talán senki sem várt. Az orsz. statisztikai hivatal április havi közleményei között van egy ilyen különös dolog, ami méltó feltűnést kelthet. A statisztika ugyanis azt mondja, hogy az ország jelentékenyebb piacai közül a budapestin legolcsóbb a bor, mert itt a közönséges ujbort huszonnégy krajcárjával is mérik. Ha most már tekintetbe vesszük azt, hogy a fővárosban minden liter bor után hét krajcár fogyasztási adót kell fizetni, akkor az eladók csak tizenhét krajcárt kapnak literenként, összes költségeikkel együtt. A vidéki városok között — a statisztika szerint — Budapest után Debrecen következik, ahol a legolcsóbb új bor literjét huszonnyolc krajcárért mérik. Aradon, Kassán, Nagyváradon, Sopronban, Kolozsvárott, Szabadkán és Pécselt már mindenütt drágább. Itt azonban még meg kell jegyeznünk valamit. Azt t. i., hogy a fővárosi olcsó bor iránt érdeklődők ne hozsánk, hanem az orsz. statisztikai hivatalhoz forduljanak, mert az olcsó forrásról ott tudnak.

TAVIRATOK.

— **Gróf és kárpitos.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Draskovich gróf és Gebauer kárpitos tegnap Pozsonyban karddal megverekedtek. A párbaj bandage nélkül, a harcképtelenségig ment. Mindketten súlyosan megsérültek és nem békültek ki.

— **A bolgár nagymama születésnapja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Klementina koburgi her-

cegnő, a bolgár fejedelem anyjának 80. születésnapját Szófiában fényesen megünnepelelték. Istentisztelet után diszebed volt s a város legszebb utcáját nevével nevezték el.

— **Exotikus konfliktus.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A hawaii kormány megtagadta a japáni kormánynak az engedélyt 400 japáni bevándorló part-raszállásához. Éles konfliktus tört ki a két napkeleti ország között.

— **Tramway-sztrájk.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A bécsi lövasutasok sztrájkja még egyre tart.

— **Az új egyetemi rektor.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti tudományegyetemen ma volt a jövő tanévre szóló rektorválasztás. Megválasztott rektorra Herczegh Mihály, a jogkar tanára, aki a pécsi jogliceum újra megnyitására Pécselt volt jogtanár s innét Győrre, majd Budapestre került az egyetemi katedrara. (Pécsi volt tanítványai bizonyára örvendeni fognak volt tanáruk eme kitüntetésének.)

— **Szocialista zavargások.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az alföldi szocialistáknak két helyen véres pünkösdjük volt. Náduvaron Dravecky Lajos asztalos, Erben János cipész és Fonó Sándor újságkihordó, szocialista apostolok, miután jövetelüket az ottani elvtársaknak levélben előre bejelentették, hétfőn reggelre titkos szocialista gyűlést hívtak egybe. A szocialista munkások reggel százával gyülekeztek Bunkóci kubikos házában, de Nábrácky főszolgabírónak sikerült őket szétoszlásra rábeszélnie. Később a főszolgabíró házában verődött össze a tömeg s követelte tőle, hogy engedje az izgatottakat beszélni, mit azonban a főbíró megtagadott. A szocialisták erre elkezdtek zavarogni; „le a zsidókkal, le az urakkal“ kiáltások közt a főszolgabíró megdobálták, mire a jelenvolt kilenc csendőr kétszer adott sortüzet. A zavargók közül egy holtan, többen pedig súlyosan sebesülve rogytak össze s a többi megfutamodott. — Alpáron a szolnok-félegyházi vasút építésénél alkalmazott munkások zavarogtak kielégítetlen követeléseik miatt. A zavargással szemben a kirendelt csendőrszakasz tehetetlennek bizonyulván, egy század honvédegyalogság jött Félegyházáról segítségül. A csendőrség itt is sortüzet adott, minek folytán egy asszony meghalt és sokan megsebesültek.

— **A spanyol kormányváltás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A spanyol regenskirályné ujja Canovast bizta meg kabinetalakítással változatlan politikai programmal.

— **Főispánok összejövetele.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tavalyi megállapodásukhoz képest, a koronázási évforduló alkalmából ma 22 főispán gyűlt össze és tisztelgett Bánffy b. miniszterelnöknél, üdvözlétük tolmácsolását kérve a királynál. A miniszterelnök kijelentette, hogy teljesíteni fogja a főispáni kar kívánságát.

— **Beteg művésznő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Wolter Sarolta hírneves bécsi színésznő állapota reménytelen.

— **A gellérthegy-i rabló-gyilkosok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az elfogott gyilkosok már előre is remegnek a reájuk váró akasztófától, a kik visszatartóan, gyáván viselkednek. A vizsgálóbíró ma hallgatta ki Fuchs Mátyást, aki állandóan tagadásban van. Gyanu merült föl, hogy egy harmadik bűntárs is van, most ez iránt is folyik a nyomozás.

— **Apponyi üdvözlése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Apponyi Jászberényi választói a képviselőházban pénteken mondott fényes beszéde alkalmából meleg hangú táviratban üdvözölték.

— **Béketárgyalások.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A hadikárpótlás, melyet Görögország Törökországnak fizetni fog, hir szerint négy millió fontra rug. Anglia ellenzi Törökországnak minden területnagyságát, a mely álláspontot Francia- és Olaszország szintén osztanak. Oroszország beleegyeznék a Tempe völgyének Törökországhoz való csatolásába, úgy hogy Tirnovosz a töröknek jutna, de Larissza megmaradna Görögország birtokában.

A görög kormány a nagyhatalmakhoz intézett jegyzékben kijelenti, hogy óhajtja a béke minél előbb való megkötését, miért is sürgeti Thesszália kiürítését, mert a mostani állapotok tönkre teszik a tartományt. Egyben tiltakozik a jegyzék a török katonák erőszakoskodása miatt, melyek ellen szigorú rendszabályokat kérnek.

Thesszáliában erős a hangulat a Törökországhoz való annexió mellett.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Szomorú — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint egészségünkre. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékot észlelünk, sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de ha ez testi egészségünknek az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, fájás, emésztési zavarok stb mit tesz az? Ügyet se vetünk rá. Hát ez vétkes könnyelműség, mely később keservesen megboszulja magát rajtunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. A legtöbb betegség kuforrása a gyomor rendetlen működése, a mit — idejekorán használva — Egger kellemes ízű Sódapasztillája csakhamar beszüntet. (1 doboz ára 30 kr.) A tüdő, torok és mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek. Egger kitűnő ízű Mellpasztillája megóv bennünket a bajtól teljes bizottsággal. (1 doboz 50 kr. és 1 frt. Próbadohoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók Főraktar Nádorgyógyszertár

(Dr. Egger Leó és Egger J.)
Budapest, Váci-körút 21.

452. szám.
1897.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dárдай kir. járásbíróság 1896. évi 11357. sz. végzése következtében, Bihari Benő ügyvéd által képviselt, Breier Miklós és neje javára, Armbruszt Miklós és neje ellen 173 frt 52 kr. s jár. erejéig 1896. évi dec. hó 5 én foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 1819 frtra becsült lovak, kocsik, gabona, tehenek, lószerszám, egy 1 gőzmozgony és cséplőszekrényből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a dárдай kir. bíróság 5153. 1897. számú végzése folytán 173 frt 52 kr. tőkekövetelés és járulékaik erejéig Lipován, alperesek lakásán leendő eszközlésére, 1897. évi június hó 18. napjának d. e. 10 órája és folytatva Szt. István határában Lang Adolf bérleményén 1897. évi június hó 19-én d. e. 10 órákor határidőit kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvczikk 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Kelt Dárdán, 1897. évi június hó 1. napján.

Schönberger Sámuel

kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. udvari

férfi- és gyermek-ruha gyári
raktár

PÉCSETT, Király-utcza,
Bazár-épület.

Jó
minőség,
elegans
szabás.
Kivánatra
mérték után
is.

O
L
C
S

Szabott
árak!
Minden
darabon
az ár
felüntetve.

O L C S Ó Á R A K

Nyári
öltönyök,
felöltők,
Havelokok

A
R
A
K

Nagy választék
kész férfi- és
gyermek
ruhákban.
Minden ter-
methez hozzá
igazítottak.

Természetes

jég

eladása

minden mennyiségben.
az Uj sörgyárban.

1549. tkvi sz.
1897.

Árverési hirdetmény.

A dárдай kir. járásbíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Trbics Rádó és Trbics Ávrám kiskfaludi lakos végrehajtatóknak, Marjánovits Szavinka férj. Bojanin Matjáné által képviselt kk. Stajkovits Szimo monostori lakos végrehajtást szenvedett ellen 195 frt 17 kr. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverés a dárдай kir. bíróság területén lévő, Monostor községben fekvő, a 498. sz. betétben fevett 1671, 1672/2 és 1672/3. hrsz. számú ingatlanra 333 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelve, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1897. évi június hó 24. n. d. e. 10 órákor Monostor községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át vagyis 33 frt 30 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-c. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi nov. hó 1. 3333 sz. a kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881 LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, 1897. évi febr. hó 28. napján.
A kir. járásbíróság mint tkvi hatóság.

Maurer Frigyes

kir. albiró.

Utolérhetetlenek

s mindig azok maradnak a

Premier-
kerékpárok,

mert egyedül csak ezek készülnek

Helical-csőből

és legnagyobb ellentállási képességet,
legtökéletesebb szabatoságot,
legtartósabb szerkezettel és
legkönnyebb futóképességet
egyesítik magukban.

A „Premier Cycle Co. Lmtd“

(Hillmann, Herbert & Cooper)

GYÁRAK:

EGER

COVENTRY

DOOS

(Csehország)

(Angolország)

(Nürnberg mellett)

60,000 db. készül évenként. Katalogus ingyen és bérmentve.

Pécsett egyedüli raktár:

Fürst Lipótnál.

Séchenyi-tér 16. sz.